

Wtorek, 13 września 2011 r.

85. wzywa UE do współpracy z odpowiednimi krajami spoza UE, w tym z ich organizacjami pracowniczymi i organizacjami pracodawców, których obywatele świadczą usługi w unijnym przemyśle eksploatającym podmerskie złoża ropy naftowej i gazu ziemnego celem dopilnowania, by firmy posiadające siedzibę poza UE, ale pracujące na wodach UE przestrzegały unijnych warunków zatrudnienia i przepisów BHP;

86. wzywa Komisję do rozpoczęcia debaty nad regulacjami dotyczącymi odpowiedzialności za szkody spowodowane w środowisku i gwarancji finansowych, w której to debacie uczestniczyłyby również kraje trzecie;

87. wzywa Komisję do współpracy z partnerami i sąsiadami w celu wypracowania specjalnego trybu prowadzenia wszelkich działań w Arktyce, należycie uwzględniającego zasadę zrównoważonego rozwoju i konieczność działań na morzu w tak wrażliwym i jedynym w swoim rodzaju środowisku;

88. opowiada się za międzynarodowymi dwustronnymi stosunkami partnerskimi w ramach planów działania na rzecz europejskiej polityki sąsiedztwa, które m.in. służą zachęcaniu państw trzecich do przyjmowania wysokich norm bezpieczeństwa; zachęca kraje, które nie zaangażowały się jeszcze w pełni w europejską politykę sąsiedztwa, aby to uczyniły;

89. popiera prowadzone przez przemysł programy transferu wiedzy specjalistycznej, szczególnie do krajów o słabiej rozwiniętych ramach regulacyjnych;

*

* *

90. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.

Przedsiębiorczość kobiet w małych i średnich przedsiębiorstwach

P7_TA(2011)0367

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. w sprawie przedsiębiorczości kobiet w małych i średnich przedsiębiorstwach (2010/2275(INI))

(2013/C 51 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowane „Realizacja celów barcelońskich w zakresie struktur opieki nad dziećmi do osiągnięcia wieku obowiązku szkolnego” (COM(2008)0638),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji „Wspieranie innowacyjności i przedsiębiorczości kobiet” [Promotion of Women Innovators and Entrepreneurship] z dnia 25 lipca 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę” Program „Small Business Act” dla Europy (COM(2008)0394),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/41/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającą dyrektywę Rady 86/613/EWG ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1.

Wtorek, 13 września 2011 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie programu „Small Business Act” ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 listopada 2006 r. pt. „Czas na przyspieszenie – Tworzenie Europy przedsiębiorczości i wzrostu gospodarczego” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2002 r. w sprawie sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady: Inicjatywa na rzecz wzrostu i zatrudnienia – środki w zakresie pomocy finansowej dla innowacyjnych i tworzących nowe miejsca pracy małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0207/2011),
- A. mając na uwadze, że ważne jest uznanie, iż dzielenie się obowiązkami rodzinnymi i domowymi przez kobiety i mężczyzn, głównie dzięki częstszemu korzystaniu z urlopów wychowawczych i ojcowskich, jest niezbędnym warunkiem wspierania i osiągnięcia równości mężczyzn i kobiet, a w związku z tym należy kobietom zapewnić równowagę między życiem zawodowym a prywatnym, która mogłaby pomóc kobietom w rozpoczęciu własnej działalności, gwarantującej im niezależność finansową i zawodową,
- B. mając na uwadze, że samozatrudnienie zwykle zapewnia większą elastyczność w zakresie godzin pracy, liczby przepracowanych godzin i miejsca pracy niż zatrudnienie, dając większe możliwości osobom dążącym do pogodzenia obowiązków służbowych z obowiązkami w zakresie opieki lub z inną działalnością lub osobom potrzebującym dostosowanego miejsca pracy,
- C. mając na uwadze, że na kategorię mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) składają się przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów EUR a całkowity bilans roczny nie przekracza 43 milionów EUR,
- D. mając na uwadze, że 99 % nowo utworzonych przedsiębiorstw to mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, a jedna trzecia z nich to firmy zakładane przez bezrobotnych, oraz mając na uwadze, że mikroprzedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 10 osób stanowią 91 % przedsiębiorstw europejskich,
- E. mając na uwadze opracowany przez Komisję dokument zatytułowany „Plan działania: europejski program na rzecz przedsiębiorczości” (COM(2004)0070), w którym zwrócono uwagę na potrzebę lepszych zabezpieczeń socjalnych; mając na uwadze, że Komisja planuje przedstawić komunikat w sprawie programu „Small Business Act” na początku 2011 r. oraz że szczególnie nacisk należy położyć na konieczność zapewnienia kobietom-przedsiębiorcom lepszego zabezpieczenia socjalnego,
- F. mając na uwadze, że kobiety mogą napotykać przeszkody w dostępie do wsparcia informacyjnego oraz narzędzi i usług finansowych i technologicznych, co może zmniejszyć ich zdolność do rozwijania działalności gospodarczej i ubiegania się o kontrakty rządowe i gminne,

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 48.⁽⁴⁾ Dz.U. C 316 E z 22.12.2006, s. 378.⁽⁵⁾ Dz.U. C 279E z 20.11.2003, s. 78.

Wtorek, 13 września 2011 r.

- G. mając na uwadze, że zgodnie z terminologią Komisji Europejskiej pozorne samozatrudnienie jest fikcyjnym rodzajem samozatrudnienia występującym wówczas, gdy niewłaściwej klasyfikacji statusu zatrudnienia używa się w celu obejścia przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych i odebrania takim pracownikom podstawowych praw pracowniczych w celu obniżenia kosztów pracy, przy czym pracownicy, których to dotyczy, pozostają w ekonomicznej zależności,
- H. mając na uwadze, że przedsiębiorcy to osoby (właściciele przedsiębiorstw), które dążą do tworzenia wartości, zakładając lub rozszerzając działalność gospodarczą, poprzez identyfikację i wykorzystywanie nowych produktów, procesów i rynków ⁽¹⁾,
- I. mając na uwadze, że kobietę-przedsiębiorcę można zdefiniować jako kobietę, która utworzyła firmę i posiada w niej udział większościowy oraz czynnie uczestniczy w procesie decyzyjnym, podejmowaniu ryzyka i codziennym zarządzaniu,
- J. mając na uwadze, że wiele przedsiębiorstw, zwłaszcza zarządzanych przez kobiety, powstało na obszarach regionów objętych celem 1, które to regiony wkrótce przestaną kwalifikować się jako obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania, na korzyść krajów, które niedawno przystąpiły do UE,
- K. mając na uwadze, że na terenie wielu regionów, które utracą udogodnienia, istnieją jeszcze niedostatecznie rozwinięte obszary wiejskie, natomiast regiony nowych krajów członkowskich często nie posiadają narzędzi kulturowych, społecznych i organizacyjnych pozwalających na optymalne wykorzystanie funduszy europejskich,
- L. mając na uwadze, że pomiędzy państwami członkowskimi występują duże różnice w liczbie kobiet-przedsiębiorców; mając na uwadze, że mniej kobiet niż mężczyzn postrzega prowadzenie działalności gospodarczej jako realną ścieżkę zawodową i że pomimo wzrostu w ostatnim dziesięcioleciu liczby kobiet prowadzących MŚP, w Unii Europejskiej kobiety stanowią zaledwie jedną dziesiątą przedsiębiorców, w porównaniu z jedną czwartą wśród mężczyzn; mając na uwadze, że kobiety stanowią około 60 % wszystkich absolwentów uczelni wyższych, a na rynku pracy, w szczególności w dziedzinie biznesu, w pełnym wymiarze czasu pracy wciąż pracuje niedostateczna liczba kobiet; mając na uwadze podstawowe znaczenie zachęcania kobiet do prowadzenia działalności gospodarczej w celu zmniejszenia nierówności istniejących między płciami oraz umożliwienia im tego;
- M. mając na uwadze, że dzięki ustawie z 1988 r. w sprawie prowadzenia działalności gospodarczej przez kobiety w Stanach Zjednoczonych liczba kobiet posiadających firmy wzrosła procentowo z 26 % w 1992 r. do 57 % ogółu przedsiębiorców w 2002 r.; mając na uwadze, że powodzenie tej ustawy może pomóc UE w określeniu najlepszych wzorców,
- N. mając na uwadze, że kobiety-przedsiębiorcy – jako że posiadają mniej wiedzy na temat dostępnych możliwości finansowania oraz mniej doświadczenia w zakresie zarządzania finansowego, co spowodowane jest czynnikami społecznymi – potrzebują wsparcia nie tylko na etapie ich zakładania, ale również w okresie funkcjonowania przedsiębiorstwa, zważywszy że rodzaj wymaganego wsparcia różni się w zależności od tego, czy jest to planowanie biznesowe na etapie tworzenia czy też rozwoju przedsiębiorstwa,
- O. mając na uwadze, że przedsiębiorczość kobiet oraz małe i średnie przedsiębiorstwa kierowane przez kobiety są głównym źródłem podwyższania poziomu zatrudnienia kobiet, a co za tym idzie większego wykorzystania poziomu wykształcenia kobiet oraz gwarantowania, że kobiety nie będą zatrudniane na niepewnych warunkach, mając również na uwadze, że kultura przedsiębiorczości wśród kobiet jest gwarancją dynamizmu i innowacyjności przedsiębiorstw, którego potencjał jest w zbyt małym stopniu wykorzystywany w Unii Europejskiej, zwraca również uwagę na dodatkowe korzyści dla ogółu gospodarki wynikające z większej liczby kobiet-przedsiębiorców; mając na uwadze, że w niestabilnej sytuacji gospodarczej łatwo zapomina się o działaniach na rzecz kobiet-przedsiębiorców,

⁽¹⁾ „A Framework for Addressing and Measuring Entrepreneurship”, N. Ahmad i A.N. Hoffman, 24 stycznia 2008, STD/DOC (2008) 2.

Wtorek, 13 września 2011 r.

- P. mając na uwadze, że w wielu przypadkach mężczyźni i kobiety nie mają takich samych możliwości w zakresie prowadzenia i rozwijania przedsiębiorstw oraz mając na uwadze, że ugruntowanie się przedsiębiorczości kobiet jest procesem długofalowym wymagającym czasu, żeby zmienić struktury i postawy w społeczeństwie; mając na uwadze, że kobiety od zawsze były przedsiębiorcze, ale zasady i tradycyjny podział ról nie zawsze pozwalały im na wykorzystywanie swoich umiejętności,
- Q. mając na uwadze, że Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) znacząco zwiększył pożyczki udzielane MŚP z 8,1 mld EUR w 2008 r. do około 11,5 mld EUR w 2009 r.; mając na uwadze, że ciągle wdrażane były instrumenty w zakresie MŚP przewidziane w ramach programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (1,13 mld EUR przeznaczone na lata 2007-2013); mając na uwadze, że Komisja przyjęła tymczasowe ramy dotyczące pomocy państwowej 2009/2010 zapewniające państwom członkowskim większe możliwości niwelowania skutków ograniczenia akcji kredytowej,
- R. mając na uwadze, że programy gotowości inwestycyjnej zwiększają zdolność MŚP bądź przedsiębiorcy do zrozumienia zaniepokojenia banków lub innych inwestorów w związku z finansowaniem zewnętrznym,
- S. mając na uwadze, że kobiety-przedsiębiorcy stanowią heterogeniczną grupę pod względem wieku, pochodzenia i wykształcenia, do której należą zarówno młode absolwentki, jak i kobiety na zaawansowanym etapie kariery, które pragną znaleźć nowe sposoby wykorzystania swojego zmysłu przedsiębiorczego oraz swoich zdolności w zakresie zarządzania, komunikacji, uzyskiwania kompromisu i prawidłowej oceny zagrożeń, a także mając na uwadze, że kobiety-przedsiębiorcy są aktywne w licznych sektorach i przedsiębiorstwach; mając na uwadze, że mężczyźni i kobiety nie mają takich samych możliwości w zakresie prowadzenia i rozwijania przedsiębiorstw z uwagi na stereotypowe postrzeganie płci oraz bariery strukturalne, przy czym kobiety często są niesłusznie postrzegane jako pozbawione umiejętności właściwych dla przedsiębiorców, takich jak wiara w siebie, zdolność zarządzania, asertywność i chęć podejmowania ryzyka,
- T. mając na uwadze, że doradztwo i wsparcie ze strony aktywnych przedsiębiorców zarówno kobiet, jak i mężczyzn może pomóc nowo utworzonym przez kobiety przedsiębiorstwom w pokonywaniu licznych obaw związanych z rozpoczęciem działalności gospodarczej,
- U. mając na uwadze, że ważne jest wspieranie praktycznych zaleceń, które uwzględniają realia świata biznesu i gospodarki w warunkach rynku konkurencyjnego,
- V. mając na uwadze, że nie przeprowadzono wystarczających badań na temat przedsiębiorczości kobiet na poziomie UE, które mogłyby dostarczyć informacji pomocnych przy opracowywaniu i wdrażaniu ogólnoeuropejskiej polityki w tej dziedzinie,
- W. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich osobom samozatrudnionym nie przysługują odpowiednie prawa wynikające z zabezpieczenia społecznego, takie jak urlop macierzyński i ojcowski, ubezpieczenie od bezrobocia i ubezpieczenie chorobowe, renta inwalidzka i świadczenia emerytalne oraz struktury opieki nad dziećmi, mimo że struktury te są niezbędne, aby umożliwić kobietom-przedsiębiorcom pogodzenie życia zawodowego i rodzinnego oraz aby Unia Europejska mogła stawić czoła wyzwaniu demograficznemu; mając na uwadze, że w wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia apeluje się do państw członkowskich o wspieranie samozatrudnienia przy jednoczesnym zapewnieniu samozatrudnionym odpowiedniego zabezpieczenia społecznego,
- X. mając na uwadze, że istnieje grupa osób, głównie kobiet, wykonujących prace takie jak pomoc domowa czy prywatna opieka, które nie są oficjalnie zatrudnione ani samozatrudnione i w związku z tym pozbawione są jakiejkolwiek ochrony socjalnej,

Wtorek, 13 września 2011 r.

Dostęp do wsparcia finansowego i edukacyjnego

1. zachęca Komisję, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne, aby lepiej wykorzystywały możliwości finansowania dostępne dla kobiet-przedsiębiorców w formie specjalnych dotacji, kapitału ryzyka, zabezpieczenia społecznego oraz obniżek stóp oprocentowania, co umożliwi sprawiedliwy i jednakowy dostęp do finansowania, jak np. europejski instrument mikrofinansowy Progress zapewniający mikrokredyty do wysokości 25 000 EUR mikroprzedsiębiorstwom i tym, którzy chcą założyć własne małe przedsiębiorstwo, ale nie mają dostępu do tradycyjnych usług bankowych, jak np. osoby bezrobotne;
2. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia ogólnokrajowych kampanii, obejmujących warsztaty i seminaria, w celu wspierania kobiet i skuteczniejszego informowania ich na temat Europejskiego Instrumentu Mikrofinansowania Progress i wszystkich możliwości finansowania, jakie oferuje ten instrument;
3. wskazuje, że równość kobiet i mężczyzn jest podstawową zasadą UE, uznaną w Traktacie o Unii Europejskiej oraz w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej, przy czym mimo znaczącego postępu w tej dziedzinie nadal istnieje wiele dysproporcji między kobietami a mężczyznami w zakresie przedsiębiorczości i podejmowania decyzji;
4. ubolewa nad tym, że kryzys finansowy i gospodarczy pogłębił problemy stojące przed wieloma potencjalnymi kobietami-przedsiębiorcami, w szczególności w ciągu pierwszych trzech lat działalności; podkreśla, że rozwijanie przynoszących korzyści MŚP zarówno przez mężczyzn, jak i przez kobiety może pomóc państwom członkowskim w osiągnięciu bardziej zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
5. z zadowoleniem przyjmuje odrębną część poświęconą pomocy na rzecz przedsiębiorczości kobiet w wyżej wspomnianym rozporządzeniu Komisji (WE) nr 800/2008; zwraca się do Komisji, aby zapewniła kontynuację tej pomocy w przyszłych Wspólnotowych Ramach Wsparcia, tak aby pomóc kobietom-przedsiębiorcom wzmocnić ich pozycję po wygaśnięciu rozporządzenia;
6. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby MŚP zarządzane (założone) przez kobiety również mogły korzystać z ulg podatkowych przewidzianych dla MŚP;
7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego oraz do zapewnienia przedsiębiorcom, którzy stali się niewypłacalni lub mieli przerwy w karierze zawodowej, dostępu do pomocy i wsparcia w zakresie przywracania prawidłowej sytuacji finansowej, tak aby umożliwić im dalsze realizowanie podjętych już przedsięwzięć lub przebranżowienie;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania wymiany najlepszych praktyk między regionami, które przestaną się kwalifikować do regionów objętych celem 1 i regionami nowych państw członkowskich, tak aby zaangażowane zostały kobiety-przedsiębiorcy, zwłaszcza w zakresie działalności rolniczej prowadzonej na małą skalę, zarówno celem przekazania zdobytych doświadczeń jednocześnie nie tracąc w sposób nagły wsparcia finansowego, jaki i celem wyszkolenia i utworzenia nowej klasy rządzącej kobiet w państwach członkowskich, które jako ostatnie przystąpiły do UE;
9. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz BusinessEurope do wspierania przedsiębiorczości kobiet, promowania wsparcia finansowego i struktur poradnictwa zawodowego oraz wdrożenia, we współpracy z organizacjami i szkołami przedsiębiorczości oraz krajowymi instytucjami kobiet, programów gotowości inwestycyjnej mogących pomóc kobietom w tworzeniu rentownych biznesplanów oraz w znalezieniu i zdefiniowaniu potencjalnych inwestorów;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania przeszkód w przedsiębiorczości kobiet i w szczególności do przeprowadzenia wszechstronnej analizy dostępu kobiet do finansów;
11. wzywa państwa członkowskie do zachęcania banków i instytucji finansowych do rozważenia usług wspierania biznesu „przyjaznych kobietom”;

Wtorek, 13 września 2011 r.

12. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz BusinessEurope do rozważenia możliwości utworzenia programów doradztwa i programów wspierających czerpiących w szczególności z programów aktywnego starzenia się, które wykorzystują rady i doświadczenie emerytowanych przedsiębiorców – zarówno kobiet, jak i mężczyzn;

13. apeluje do państw członkowskich o zwrócenie szczególnej uwagi na sytuację kobiet w wieku 50+ i o pomoc im w zakładaniu własnych przedsiębiorstw;

14. nalega, aby państwa członkowskie wdrożyły politykę pozwalającą kobietom na zachowanie odpowiedniej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz aby stworzyły odpowiednie struktury opieki nad dziećmi i młodzieżą, gdyż ich nieprzystępność cenowa, niedostępność i brak jakości stanowią dodatkowe przeszkody dla kobiet chcących założyć przedsiębiorstwo;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania dostępu kobiet-przedsiębiorców do prowadzonych przez doświadczonych konsultantów ocen potencjału wzrostowego, które pozwalają zmierzyć potencjalne ryzyko;

16. stwierdza, że według licznych badań przeprowadzonych w ostatnich latach kobiety-przedsiębiorcy przejawiają większą niż mężczyźni ostrożność w podejmowaniu ryzyka gospodarczego i finansowego; uważa, że wyniki tych badań powinny zostać poddane dokładniejszej analizie, celem sprawdzenia ich dokładności i podjęcia decyzji w zakresie konsekwencji, jakie należy z tego faktu wyciągnąć;

17. wzywa państwa członkowskie i władze regionalne do wprowadzenia krajowych edukacyjnych pojęć celem podniesienia świadomości młodych kobiet w zakresie przedsiębiorczości i zarządzania przez kobiety oraz do rozwijania „przedsiębiorczości młodych osób” do programów szkół, tak aby w ciągu roku szkolnego i na zasadzie dobrowolności uczennice mogły poznać etapy istnienia przedsiębiorstwa (założenie, zarządzanie i likwidacja przedsiębiorstwa), uzupełniając ten proces mentoringiem nauczycieli i doradców w zakresie aktywnego starzenia się pracujących w lokalnych przedsiębiorstwach;

18. uznaje, że wiele dziewcząt od najmłodszych lat zniechęca się do zajmowania się przedmiotami szkolnymi i uniwersyteckimi postrzeganymi jako przedmioty „męskie” z natury, takimi jak nauki przyrodnicze, matematyka i technologia; zaleca wprowadzenie pierwszych zajęć z podstaw przedsiębiorczości w szkołach oraz rozszerzenie zakresu potencjalnych przedmiotów i ścieżek zawodowych otwartych dla dziewcząt, tak aby mogły rozwijać wiedzę i zakres umiejętności konieczne do odniesienia sukcesu w biznesie; podkreśla znaczenie zwiększania szans zatrudnienia dziewcząt i kobiet dzięki szkoleniom w zakresie umiejętności i uczeniu się przez całe życie;

19. zwraca się do instytucji wspólnotowych, państw członkowskich i władz regionalnych, aby wspierały przeznaczone dla kobiet roczne programy przedsiębiorczości lub nauki zawodu oraz wymiany na uniwersytetach w całej Europie, które umożliwią studentom realizację projektów rozwoju opartych na prawdziwych pojęciach z zakresu przedsiębiorczości z myślą o założeniu opłacalnego i dochodowego przedsiębiorstwa już w okresie nauki; uważa ponadto, że działalność stowarzyszeń absolwentów i studentów powinna stanowić integralną część tego procesu w celu budowania zaufania studentów i zaszczepiania wśród nich wzorów postaw; zwraca się do Komisji o sprzyjanie wymianie dobrych praktyk w tej dziedzinie;

20. zwraca się do państw członkowskich oraz do BusinessEurope o informowanie o europejskim programie wymiany w dziedzinie przedsiębiorczości „Erasmus dla młodych przedsiębiorców” i o wspieranie tego programu, którego szczególnym celem jest sprzyjanie pobudzaniu przedsiębiorczości, internacjonalizacji i konkurencyjności potencjalnych przedsiębiorców rozpoczynających działalność w UE oraz nowo założonych mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw i który również umożliwia nowym przedsiębiorcom pracę u boku doświadczonego przedsiębiorcy w jego MŚP znajdującym się w innym państwie Unii Europejskiej przez okres do 6 miesięcy; zaleca przyznawanie szczególnych stypendiów – takich jak stypendia „Leonardo da Vinci” Unii Europejskiej – studentkom posiadającym wybitne zdolności i uroczyście wręczanie nagród za „najlepsze praktyki” wyróżnionym studentkom;

Wtorek, 13 września 2011 r.

21. nalega, aby państwa członkowskie promowały równy dostęp firm do zamówień publicznych oraz aby zachowały neutralność pod względem płci w polityce zamówień publicznych;

Dostęp do tradycyjnych form nawiązywania kontaktów biznesowych oraz do technologii informacyjnych i komunikacyjnych

22. wzywa państwa członkowskie do wspierania transgranicznych programów współpracy w celu tworzenia transgranicznych centrów wsparcia dla kobiet-przedsiębiorców, aby umożliwić wymianę doświadczeń, racjonalizację zasobów i wymianę informacji o najlepszych praktykach;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystywania technologii informacyjnych i komunikacyjnych, które mogą przyczyniać się do podnoszenia świadomości i wspierania kobiet w nawiązywaniu kontaktów biznesowych; domaga się zmniejszenia przepaści cyfrowej w Europie dzięki poprawie łączności szerokopasmowej, co zapewniłoby elastyczność kobietom pragnącym prowadzić z powodzeniem działalność gospodarczą z domu;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania udziału kobiet w działalności lokalnych izb handlowych, wyspecjalizowanych organizacji pozarządowych, grup lobbujących i organizacji branżowych, stanowiących podstawę świata biznesu, tak aby mogły one rozwijać i wzmacniać konkurencyjne umiejętności związane z przedsiębiorczością, a także wzywa izby handlowe, aby ze swej strony aktywnie zachęcały kobiety-przedsiębiorców do uczestnictwa oraz aby wspierały tworzenie specjalnych usług dla kobiet-przedsiębiorców oraz grup je reprezentujących celem wzmocnienia ich pozycji oraz poprawy kultury przedsiębiorczości;

25. zwraca się do państw członkowskich do podkreślania roli organizacji pozarządowych we wspieraniu i ułatwianiu przedsiębiorczości kobiet;

26. zwraca się do Komisji o sprzyjanie wymianie dobrych praktyk, by propagować ducha przedsiębiorczości wśród kobiet; zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz BusinessEurope o zapewnienie kobietom-przedsiębiorcom możliwości kontaktu z odpowiednimi partnerami biznesowymi z innych branż i zachęcanie ich do takich kontaktów, tak aby mogły one dzielić się doświadczeniem i stosowanymi w praktyce rozwiązaniami oraz lepiej rozumieć szeroko pojmowany świat biznesu;

27. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia w ramach Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości komitetów doradczych posiadających wiedzę ekspercką na temat wyzwań i przeszkód stojących przed kobietami-przedsiębiorcami, które mogłyby również pełnić funkcję pojedynczych punktów kontaktowych w przypadkach dyskryminacji finansowej w zakresie dostępu do kredytu ze strony podmiotów świadczących usługi;

28. uznaje znaczenie ambasaderek, np. europejskiej sieci ambasaderek kobiecej przedsiębiorczości (ENFEA), które podkreśla rolę, jaką kobiety mogą odegrać w tworzeniu miejsc pracy i wspieraniu konkurencyjności poprzez zachęcanie kobiet i młodych dziewcząt do zakładania własnych przedsiębiorstw za pośrednictwem działalności w szkole, na uniwersytecie, w społecznościach i mediach; zwraca uwagę, że ambasadorki powinny mieć różne pochodzenie, być w różnym wieku, dysponować różnym doświadczeniem i działać w różnych branżach;

29. wzywa Komisję do przeprowadzenia kampanii promującej aktywność zawodową kobiet w aspekcie zakładania własnych przedsiębiorstw, równocześnie informując o dostępnych instrumentach ułatwiających rozpoczęcie działalności gospodarczej;

30. uważa, że ESDZ, a w szczególności delegatury UE w krajach trzecich, mogłyby we współpracy z misjami handlowymi państw członkowskich przyczyniać się do rozwoju sieci MŚP zarządzanych przez kobiety;

Wtorek, 13 września 2011 r.

31. wzywa Komisję do gromadzenia porównywalnych i wyczerpujących danych na temat przedsiębiorczości kobiet w Unii Europejskiej (jak np. wiek kobiet-przedsiębiorców, obszar, rozmiar i czas prowadzonej przez nie działalności gospodarczej oraz pochodzenie etniczne zgodnie z przepisami państw członkowskich w sprawie ochrony danych osobowych) przy wsparciu ze strony Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy oraz Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn, w sposób niestanowiący dodatkowego obciążenia dla MŚP, a także do analizowania tych danych w rocznym sprawozdaniu dotyczącym MŚP w Unii Europejskiej w ramach przeglądu wyników MŚP; uważa, że dzięki zgromadzonym danym i informacjom decydenci powinni lepiej zrozumieć określone problemy, które napotykają kobiety-przedsiębiorcy;

32. przychylnie odnosi się do ekspertyzy Komisji z 2008 r. na temat innowacyjności i przedsiębiorczości kobiet oraz wzywa państwa członkowskie do stosowania się do zawartych w niej zaleceń dotyczących polityki;

33. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do podjęcia środków mających na celu traktowanie kobiet-przedsiębiorców w taki sam sposób jak osoby zatrudnione w zakresie usług socjalnych i innych usług społecznych, poprawę społecznej pozycji kobiet-współprzedsiębiorców i kobiet-przedsiębiorców w MŚP poprzez zapewnienie lepszych rozwiązań dotyczących urlopu macierzyńskiego, lepszych możliwości opieki nad dzieckiem oraz nad osobami starszymi i wymagającymi opieki, jak również lepsze zabezpieczenie socjalne i walkę ze stereotypowym postrzeganiem płci, a także poprawę ich pozycji prawnej, w szczególności w branży badań naukowych, w sektorach nauki, inżynierii, nowych mediów, środowiska, technologii ekologicznej i niskoemisyjnej, rolnictwa i przemysłu na obszarach miejskich i wiejskich;

34. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia analizy utrudnień przy samozatrudnieniu kobiet romskich oraz do stworzenia programów mających na celu umożliwienie kobietom romskim prowadzącym własną działalność gospodarczą łatwo dostępnej, szybkiej i niedrożej rejestracji, do stworzenia możliwości uzyskania kredytów, w tym mikrokredytów, na finansowanie działalności przez kobiety romskie, a także wzywa Komisję do wspierania tych działań poprzez odpowiednie mechanizmy finansowania;

35. wzywa państwa członkowskie do czynnego zwalczania fikcyjnego samozatrudnienia poprzez efektywne zdefiniowanie samozatrudnienia i nakładanie kar w związku z fikcyjnym samozatrudnieniem;

36. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia programu ukierunkowanego na pomoc osobom wykonującym prace domowe, głównie kobietom, które nie są ani zatrudnione, ani samozatrudnione, w podjęciu oficjalnego samozatrudnienia lub w założeniu własnego przedsiębiorstwa;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zaoferowania wsparcia kobietom, które planują założyć lub kupić przedsiębiorstwo, bądź przejąć firmę rodzinną, z uwzględnieniem kobiet wykonujących wolne zawody, takie jak prowadzenie prywatnej praktyki prawniczej lub lekarskiej; uważa, że wsparcie powinno obejmować odpowiednie seminaria i warsztaty szkoleniowe w celu umożliwienia tym kobietom zdobycia umiejętności z zakresu zarządzania, które pozwolą kobietom lepiej poradzić sobie przy nabywaniu przedsiębiorstwa, w szczególności oszacowania, wyceny przedsiębiorstwa oraz kwestii bankowych i prawnych; uznaje, że szczególną uwagę należy zwrócić na kobiety w wieku poniżej 25 lat oraz powyżej 50 lat, gdyż to one najbardziej odczuwają skutki kryzysu finansowego;

38. wzywa Polskę do podkreślania znaczenia przedsiębiorczości kobiet podczas całej prezydentury, w szczególności na początku października podczas Europejskiego tygodnia MŚP; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia planu działania mającego na celu podwyższenie liczby kobiet-przedsiębiorców oraz do zorganizowania kampanii uświadamiających mających na celu zerwanie ze stereotypami, według których kobiety nie mogą być odnoszącymi sukcesy przedsiębiorcami;

39. wzywa firmy rodzinne do zapewnienia krewnym płci żeńskiej, takim jak córki, takich samych szans przy przekazywaniu firmy;

Wtorek, 13 września 2011 r.

40. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz godzenia życia rodzinnego i zawodowego, w celu ułatwiania zarówno zatrudniania kobiet jak i ścieżek kariery w ramach pracy na własny rachunek;
41. wzywa Komisję do ochrony wizerunku kobiet we wszystkich środkach przekazu, walcząc z ogólnie przyjętą opinią, według której kobiety charakteryzują się słabością i domniemanym brakiem kompetencji i zdolności przywódczych potrzebnych do kierowania przedsiębiorstwem;
42. wskazuje na potrzebę wspierania inicjatyw, które przyczyniają się do opracowania i wdrożenia działań pozytywnych i strategii dotyczących zasobów ludzkich na poziomie przedsiębiorstw w celu promowania równości płci, jednocześnie kładąc większy nacisk na działania uświadamiające i szkoleniowe służące promowaniu, przekazywaniu i uwzględnianiu praktyk, które sprawdziły się w organizacjach i przedsiębiorstwach;
43. uznaje, że przegląd programu „Small Business Act” dla Europy z dnia 23 lutego 2011 r. skutkował zdecydowanym programem dla MŚP, lecz zwraca się o uwzględnianie we wszystkich działaniach wdrożeniowych UE i państw członkowskich zasady „najpierw myśl na małą skalę”;
44. wzywa państwa członkowskie do wspierania programów mających na celu umożliwienie imigrantkom samozatrudniania i rozwijania ducha przedsiębiorczości, również poprzez politykę szkoleń, doradztwa i wspierania dostępu do finansowania;
45. występuje do państw członkowskich o nagradzanie przedsiębiorstw, które działają na rzecz równości kobiet i mężczyzn i sprzyjają godzeniu życia zawodowego z życiem rodzinnym, w celu przyczynienia się do upowszechniania dobrych praktyk w tej dziedzinie;
46. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zachęcały do zrównoważonego udziału kobiet i mężczyzn w zarządach przedsiębiorstw, w szczególności gdy państwa członkowskie posiadają w nich udziały;
47. wzywa państwa członkowskie do wspierania w przedsiębiorstwach zarządzanych przez kobiety społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w celu umożliwienia bardziej elastycznej organizacji czasu i pracy kobiet oraz do wspierania usług przyjaznych rodzinie;
48. wzywa Komisję do promowania przeznaczonej dla kobiet polityki i programów w zakresie szkolenia zawodowego, w tym dotyczących umiejętności posługiwania się komputerem, w celu zwiększenia ich udziału w różnych sektorach przemysłu, z uwzględnieniem środków finansowych dostępnych na szczeblu lokalnym, krajowym i wspólnotowym oraz poprzez zwiększanie zachęt do korzystania ze wspomnianych programów zarówno przez duże przedsiębiorstwa, jak i przez MŚP;
49. zwraca się do Komisji o zwiększenie wsparcia na rzecz programów szkoleń zawodowych skierowanych do kobiet zatrudnionych w MŚP w sektorze przemysłu oraz o objęcie wsparciem badań naukowych i innowacji, zgodnie z siódmym programem ramowym oraz postanowieniami Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw przyjętej w załączniku III do konkluzji Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r.;
50. podkreśla potrzebę zachęcania do tworzenia sieci obejmujących kobiety w poszczególnych przedsiębiorstwach, kobiety z różnych przedsiębiorstw tej samej branży przemysłowej oraz kobiety z różnych branż przemysłowych;

Wtorek, 13 września 2011 r.

51. wzywa państwa członkowskie i Komisję do opracowania i wdrożenia strategii mających na celu rozwiązanie problemu różnic w środowisku pracy i rozwoju kariery zawodowej kobiet zatrudnionych w dziedzinie nauki i technologii;

52. uważa, że należy upowszechniać istniejące dobre praktyki dotyczące udziału kobiet w sektorze badań przemysłowych oraz w najbardziej zaawansowanych gałęziach przemysłu; w tej dziedzinie kładzie nacisk na znaczenie uwrażliwiania kadr zarządzających przedsiębiorstwami przemysłowymi, charakteryzującymi się ograniczonym udziałem kobiet, na kwestię płci, które powinno wyrażać się w celach ilościowych;

*

* *

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.
